

Hồi tuần xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy

**RILO QUÂN**  
**Đường Đàng-Ba, Huế**  
Sỹ thép số 1  
Sỹ thép: **TIẾNG-DÂN - Huế**

J. ROUSSEAU

## VIỆC TRONG NƯỚC

**Văn võ và thịt xôi**

— Bác nói cũng có lẽ.....  
Hay-chuyện

Nguyên xã Văn-lâm có bốn thôn  
đồng một triện. Văn-xá, Ngọc-lân  
và hai thôn Tiền, Hậu. Tiền Hậu c  
Lớn 30 mẫu ruộng gian canh về d

Nguyên-dôi-Dẫn người T. H. xưa nay làm thuê ở Ng. I. mà ở nhà Ng. I. cũng người T. H. ngụ cư ở Ng. I. Ngày 14 tháng 9 ta, Dẫn làm thuê ở Cô-châu Kinh, nghe người hanh thật lộn đi chợ Chay về ở, báo cho ở Ng. I. Dẫn kêu vào nhà chôn ở mua một miếng rồi gọi nhớ anh hàng thịt đưa miếng thịt ấy về chôn bác ruột Dẫn. Ngày 15 tháng 9 Dẫn về cùng đi mẹ. Bối gào, Lý-Ấy và mấy tên bộ hạ tới điệu Dẫn về

kiếm một gà uống rượu, và hứa với họ  
bọn ấy chỉ nhận cho rồi y sẽ giả chết  
10\$ liền công. Lý Ấn và bọn ấy cùng  
lập mưu đưa hai cái hải, hai lượ  
lũa và một cái quần đi làm chử  
(hải) thì một cái đã cùn và rại, một  
cái khác lưỡi không nhọn. In

**Bất lương đến thế**  
(Câu chuyện trên xe ô-tô)  
Kể trong tuần lễ Lễ Phật Đản

| CYCLES      | Routière   | Touriste  | Course | 6 Max |
|-------------|------------|-----------|--------|-------|
| Hong Bang   | 30 12 12 5 | 33 8 13 5 | 38 5   | 40 5  |
| Lac Long    | 31 13      | 35 37     | 40     | 40    |
| Le Coq      | 32 13      | 35 37     | 40     | 40    |
| Alecon      | 52         | 35        | 35     | 68    |
| Monel goyon |            | 37        |        |       |
| Automoto    |            | 73        |        |       |
| New empress | 48         | 52        | 52     |       |
| Lucifer     |            | 51        |        |       |

nhưng cũng là lời tạo dựng, nên  
có cần có gì, nên người ta không  
lấy làm dữ. Trong khoảng mấy  
năm giáp đất, quý mẫu, hết nhiên  
thuyết lưu truyền rằng: Chánh thì  
Cộng hòa, không hợp với Trạng họ  
nên phải đổi chánh thế lại v. v. C  
thuyết không rõ phát nguyên từ đâu  
song ở giữa kinh đô có một nước Cộng  
hòa Dân quốc mới mà cái thuyết d  
cũng nhiên truyền bá, một ngày m  
trần ra thì đủ rõ ở trong "chức"  
kể có thể lực to lớn của trường m  
đam như thế.

Cũng đồng một lúc đó lại có câu chuyện tu sửa cửa chánh đường. Cửa này là cửa chánh trong kinh thành; thành có ba cửa, cửa giữa là cửa chỉ vua đi mới mở, người khác chỉ được

Hồi nhiên đến thượng tuần tháng  
lâm, nhà bác sĩ Mỹ tên là Cồ na  
đức, hiện làm cố vấn phủ Hiến pháp

Lời tình : Anh Viên-thế-Khai  
một vai trò c' tình trong lớp tuổi  
« Hồng-hiển », xem lúc mới khởi đầ  
nước bước đường đi, lời ăn tiếng  
nói, c' một cách quí quai xưa quy  
gần như không ai lường được. C  
anh ta cho thể là đủ đối phỉnh đ  
chúng được, mà biết đâu đã c' b  
nhiều kẻ đã thấy rõ cái can trườ  
của mình, mà tim b' đổi ph  
Người xưa nói rằng : lòng ngư  
không đổi được thật th' . Bọn g

(Còn nữa)

ên aide l'ông cho một bại tại (tên khách cười ăm lên), bảo "im ngay và trả đủ 1200, nếu không thì xiết đủ, nếu xuống xe thì nó đánh. Những chuyện như thế thực kẻ không xiết.

Chỉ một chuyện xe mà xảy ra bao nhiêu chuyện. Ông chủ xe nào đó ơi, nếu ông cứ dùng tên sắp phư và tên aide ấy thì cái xe ông rồi cũng phải để luôn trong bãi đỗ thôi.

Nghe chuyện

Tất rằng người lái xe không cho biết xe ở đó của ai và đưa sắp phư tên gì.

## QUẢNG-NGÀI

(THU-XA)

Một chiếc đồ chơi 28 người

khách trôi giạt vào đầu ?  
Bữa 13 tháng 11 Annam chiếc đồ chơi 28 người khách và hàng hóa đi chợ Châu me, đến bữa sau không thấy về, mà cũng không nghe đi đến chợ. Lại nghe mấy người ở gần cửa biển được hàng hóa, mền, vải, trôi rạt vào bờ. Tôi nghiệp cho những người có bà con đi trong chiếc đồ chơi, nghe vậy hoảng hốt, kể than con, người khóc vợ, cũng nhau đi kiếm khắp nơi mà không thấy xác người trôi rạt vào nơi nào cả.  
N. Q. lại cáo

## BÌNH-ĐỊNH

(BÌNH-KHÈ)

Xét... bắt được chim vật gì ?

Hôm 14 decembre, lúc 8 giờ sáng, quan huyện Bình-khê hiệp cùng binh phái dân nhà thuốc, tổng lý lính tráng đến nhà cụ cảnh trưởng Trần Quát ở làng Thuận-nghĩa, tổng Phú-phong, bắt ông Quát đem đến nhà ông Tô-Tuyên (con ông Quát) để khám xét. Ông Tô-Tuyên đi vắng, chỉ có vợ con ở nhà mà thôi. Xét nhà không có gì, chỉ thấy tờ Đồng-Pháp thời báo, Kịch trường Tiếng-Dân cùng mấy cái điều lệ của hương nghiệp hội xã và hội Quốc tế trừ sắc (ấy chết ! Ai bảo vào hội quốc-tế). Quan làm giấy bắt kỹ chứng cứ đem các thứ « CẤM VẬT » ấy về khám xét. Quan tỉnh xử thế nào kỹ giả được tin sẽ đăng tiếp.  
Một người dân biết chuyện

## BẮC-KỲ

PHÚ-THỌ

Vụ kiện tấn kịch mới

Trong báo Tiếng-Dân số 139, kỳ giả đã đăng việc quan huyện Tam-nông đánh nhau với ông Lung học sinh trường Thương-mại. Việc ấy đến tòa, nay đã liệu kết, kỳ giả xin đăng tiếp.

Kỳ thứ năm trước, các người quan án kéo nhau đến tòa hầu kiện. Quan huyện khai rằng: « Tôi đi xem hát đã mua ghế trước, sau tên Lung vào ngồi, tôi báo đây, nó lại lao xược, nên tôi mới cầm dùi trống sẽ gõ vào đầu, mà nó lại dám đánh tôi rất đau. » Ông Y-sĩ khai rằng: « Tôi thấy tên Lung đánh quan huyện thì vào can, tên Hiền đứng đây nhểch máng tôi, tôi giận, có đánh nó, nó đánh lại. » Ông Lung và ông Hiền khai rằng: « Có đánh nhau thực, nhưng tôi với một ông quan thì không khi nào mình gây sự trước. »

Các nhà chứng thì bên nào bên nấy, cứ nói ông Thủ làm khán Ló là vì công lý mà làm chứng cho ông Lung và ông Hiền mà thôi. Nghe đầu có kẻ giật ông Thủ rằng nếu làm chứng cho hai người học sinh thì sẽ bị buộc vào tội, đồng đẳng với bọn bô li tích, nhưng ông Thủ vẫn cứ sự thực mà nói.

Quan tòa xử chưa xong, hoãn đến kỳ thứ sáu 21 Decembre.  
Hôm thứ sáu, quan tòa hỏi lại lý do nguyên nhân mỗi người bị phạt 600.  
T. C. G. D.

## NAM-KỲ

SAIGON

Quan Toàn-quyền Pasquier

Kỳ báo trước (trang tư) bản báo đã đăng tin quan Toàn-quyền Pasquier tới Saigon ngày 20 Decembre 1928. Hôm nay 30 Decembre ngày đi Cao-mén. Ngày 31 Decembre

ngài sẽ đi thăm thành phố. Hôm ngày 1er Janvier 1929 ngài trở về Saigon.

Những lời quan Pasquier nói khi mới bước chân xuống Saigon chưa có cái gì là trọng đại, đại ý ngài chỉ nói rằng ngài trở lại Đông-dương không phải mang theo được một cái chương trình mới mẻ gì, mà ngài chỉ mang theo cái chủ ý tiếp tục cái chương trình cũ mà thôi. Ngài lại nói rằng cái chánh sách của ngài là cái chánh sách thực hành, chính mình rồi quan quyền Toàn-quyền Robin cũng đã nói vậy. Ta hãy xem cái « thực hành » nói đó » sẽ ra thế nào.

Ông Nguyễn-dinh-Kiến lại bị bắt  
Ngày 15 Decembre, ông Kiến và 13 người nữa bị bắt, sau đó 24 giờ lại được thả ra.

Ngày 21 Decembre, hai người mới thăm tây đến gọi ông Kiến, ông theo 2 người ấy đến sở một thăm liền bị tống giam lại.

Dịch báo Tribune Indochinoise

## AI-LAO

VIENTIANE

Có giáo bị thất hời

Trong tháng Novembre vừa rồi có nghị-định quan Khâm-sứ Ai-lao giải chức có giáo Hô-thể-Vinh, vì độ tháng Avril năm 1927 có có dự vào việc bãi khóa ở trường Đồng-Khánh (Huệ). Bây giờ có ta một mụ một con ở đất Vientiane bà mẹ có ta cũng lên ở đây, tình cảnh rất là thảm hại.

Sau khi bãi khóa, nhà Học chính Trung-kỳ đã gọi một tờ châu tri khắp các xứ Đông-dương, kể rõ tên tuổi những người bãi khóa; thế thì lúc có Vinh nộp đơn xin bỏ sao không bác đơn ngay lúc ấy, lại bỏ người ta đi rồi bây giờ lại theo mà giải chức ?  
Mlle Nam-Kim

## QUỐC-TRAI-DÔNG-DƯƠNG

Lần số thứ 27, ngày 1er Decembre 1928.  
(Tiếp theo)

| Những số trúng | 100\$00 |
|----------------|---------|
| 38.418         | 42.917  |
| 38.501         | 43.032  |
| 38.635         | 43.292  |
| 38.664         | 43.357  |
| 38.768         | 43.710  |
| 38.796         | 43.950  |
| 39.123         | 44.139  |
| 39.508         | 44.195  |
| 39.558         | 44.342  |
| 39.629         | 44.359  |
| 39.808         | 44.391  |
| 39.974         | 44.399  |
| 40.185         | 44.595  |
| 40.573         | 44.827  |
| 40.604         | 44.877  |
| 40.742         | 44.903  |
| 40.744         | 44.953  |
| 40.776         | 45.024  |
| 41.019         | 45.119  |
| 41.027         | 45.293  |
| 41.292         | 45.438  |
| 41.366         | 45.494  |
| 41.561         | 45.522  |
| 41.606         | 45.603  |
| 41.691         | 45.621  |
| 41.743         | 45.710  |
| 41.778         | 45.718  |
| 41.959         | 45.737  |
| 42.083         | 46.026  |
| 42.108         | 46.281  |
| 42.223         | 46.476  |
| 42.276         | 46.508  |
| 42.358         | 46.774  |
| 42.640         | 46.935  |
| 42.776         | 46.946  |

(Còn nữa)

## TỔ CHỨC DĨNH CÔNG PHU

XIN ĐỒNG-BẢO TÍN DỤNG

Thứ nhất - Ai muốn dành tiền khi đi, may gặp làm giàu, rồi ra có vốn; xin góp tiền vào hội Vạn-quốc Sư-sắc ở tại Qui-nhon, do bốn hiệu làm đại lý.

Thứ hai - Ai muốn học kỹ thuật, giỏi về phải chăng, giấy tờ mau mẫn, học chữ viết thông, không chờ đợi, xin giao xe cho hãng bảo kê ở Trung-Pháp ở tại Qui-nhon, do bốn hiệu làm đại lý.

Thứ ba - Ai muốn tiêu thụ nội hóa thủ sản, hàng chày giá may, khi người hiệp ép, xin góp tiền vào hội Vạn-quốc Sư-sắc ở tại Qui-nhon, do bốn hiệu làm đại lý.

Thứ tư - Ai muốn cầm thế đất nhà, mở mang công nghệ, xin đem tờ khế đánh ranh, bốn hiệu làm đại lý.

Thứ năm - Ai muốn góp vốn hùn của người bệnh dùng vật B trong ống thủy-tinh để phá độc tiêm-lao, độc M không bị tan nát, vì chất A có tác dụng đặc biệt đối với độc M, thiếu vật B, không phá được. Nó

PHẠM-DIỆM

## KHOA HỌC TẬP TRỞ

CÁC PHÉP CỨU NGHIỆM THƯỜNG DÙNG TRONG Y-HỌC TÂY - PHƯƠNG

Nội về máu

(Tiếp theo)

B) Lấy một ống thủy-tinh máu. - Có ba cách dùng một ống thủy-tinh máu để cứu nghiệm.

1) Đổ thử « va-xéc-man » (réaction de wassermann).

Ngày nay, ở thành thị không mấy người không biết ba chữ « va-xéc-man ». Nhưng biết nguyên-lý và mục đích của cách thử ấy thì rất ít. Vì thế nên nhiều người không cần thử cũng muốn thử, thử rồi không bệnh cũng tưởng có bệnh, sinh lo sợ cả đời. Vậy nên biết qua nguyên lý và mục đích của cách thử « va-xéc-man ».

Nếu có một giống vi trùng (hay một sinh vật) vào trong máu của một người, thời máu của người ấy phải sinh ra một chất để phản kháng. Như thế, vi-trùng gọi là « độc » (antigène), chất mà máu sinh ra để phản kháng gọi là « chất trị độc » (anticorps). Trong « chất trị độc » có hai vật, nay ta gọi là A (sensibilisatrice) và B (complément). Vật A có tác dụng đặc biệt (spécif que), thí dụ : có vi-trùng thương hàn vào trong máu của một người, máu ấy sinh ra một chất trị độc, trong chất trị độc ấy có vật A chỉ phản kháng được vi trùng thương-hàn thôi. Vật B không có tác dụng đặc biệt (non spécif que) nghĩa là chỉ có bổn phận giúp vật A làm việc, những gặp vật A nào cũng giúp được.

Nếu lấy một ống thủy-tinh, bỏ vào trong ống ấy một chất « độc » (thí dụ độc vi-trùng bệnh lao), một vật A có tác dụng đặc biệt đối với « độc bệnh lao » và một vật B, thời B giúp A làm tan nát « độc bệnh lao ».

Nếu lấy một ống thủy-tinh, bỏ vào trong ống ấy một chất « độc » (thí dụ độc vi-trùng bệnh lao), một vật A không có tác dụng đặc biệt đối với « độc bệnh lao » (thí dụ chỉ có tác dụng đối với vi-trùng thổ tả), và một vật B, thời không thấy gì cả, vì vật A chỉ có tác dụng đặc biệt đối với vi-trùng thổ tả không thể làm tan nát được « độc bệnh lao ». Như thế thời vật B còn tự do, chưa dùng vào đâu cả.

Nếu lấy ống thủy-tinh thử hai ấy, bỏ thêm vào một chất « độc » khác (thí dụ độc vi-trùng bệnh hạch), một vật A có tác dụng đặc biệt đối với « độc bệnh hạch » (kỳ này không bỏ thêm vật B) thời thấy vật B còn tự do khi này đến giúp vật A có tác dụng đối với độc hạch làm tan nát « độc bệnh hạch ».

Nói như thế là chỉ nói nguyên-lý. Thực hành thời phiền phức hơn nhiều. Từ khi Bác-sĩ Va-xéc-man phát-sinh cách khảo-cử ấy, đã nhiều bác-sĩ khác cũng bắt chước theo nguyên-lý ấy mà thay đổi cách thực hành của ông, như cách của Bác-sĩ Va-xéc-man (wassermann) vì đã có từng kinh nghiệm như thế, nên mới p. Át-min: được phép « thử va-xéc-man » để cứu nghiệm bệnh của bệnh viêm la (syphilis).

Ông lấy :  
1) Một chất « độc », thí dụ « độc M ».  
2) Một vật A có tác dụng đối với « độc M ».  
3) Một vật B.  
4) Độc tiêm-lao.  
5) Máu của người bệnh mà mình muốn cứu nghiệm.

Ông trộn 5 vật ấy vào trong một ống thủy-tinh. Nếu người bệnh không viêm la, thời trong máu không có vật A đặc biệt đối với vi-trùng tiêm la. Như thế thời thấy vật B giúp vật A có tác dụng đối với « độc M làm tan nát độc M. Nếu người bệnh có viêm la thời trong máu có vật A đặc biệt đối với vi-trùng tiêm la (có bệnh viêm-la là vì có vi-trùng tiêm-la vào trong máu, mà vi-trùng đi vào đến máu thời máu ít đi phải sinh ra vật A đặc biệt đối với « độc tiêm la »). Như thế thời vật A

của người bệnh dùng vật B trong ống thủy-tinh để phá độc tiêm-lao, độc M không bị tan nát, vì chất A có tác dụng đặc biệt đối với độc M, thiếu vật B, không phá được. Nó

tóm : thấy độc M bị tan nát thời đoán người bệnh không có viêm-la, thấy độc M không bị tan nát thời đoán người bệnh có viêm-la.

Ông Va-xéc-man dùng :

1) Hột máu đỏ con cừu (globules rouges du mouton) để làm « độc M ».  
2) Máu trắng của con thỏ (sérum du lapin) đã sẵn vật A có tác dụng đặc biệt đối với hột máu đỏ con cừu ;  
3) Máu trắng của con chuột-tàu (sérum du cobaye) để làm vật B ;  
và gan của trẻ con chết về bệnh viêm-la (foie syphilitique) để làm « độc tiêm-la » ;

5) Một ống thủy-tinh máu của người mà mình muốn cứu nghiệm. Bởi thế cho nên muốn thử « va-xéc-man » thời phải lấy máu ở mạch-máu của người bệnh cho được một ống thủy-tinh, rồi phải lấy thêm máu con cừu (để lọc máu lấy hột máu đỏ), máu con thỏ (để lọc máu lấy máu trắng), máu con chuột-tàu (để lọc máu lấy máu trắng) còn triệu và gan trẻ con chết về bệnh viêm-la.

Bác sĩ Bô-e (Bayer) của Bác sĩ Liét (Héche : v. v. Nauring) đó là công việc nhà chuyên-môn, Độc-giá không cần biết kỹ.

Hiện nay, Y-học đã khảo-cử biết rằng cách thử va-xéc-man không có tính cách nhất định, nghĩa là có người mắc bệnh viêm-la mà thời không (négatif), cũng có người không mắc bệnh viêm-la mà thời có (positif), lại cũng có người chỉ mắc bệnh ghê-cóc, sốt-rét, mà thời cũng có.

Xem như thế thời chỉ một mình thay thuốc là đoán được cái « dấu hiệu » của cách thử « va-xéc-man » thôi. Thấy thuốc khám một người bệnh, thấy có dấu hiệu chứng tỏ làm phải nghĩ đến viêm-la, bảo thử Va-xéc-man, thử thấy có, như thế mới quyết đoán rằng người bệnh có « viêm-la ». Nếu không có thì ấy thuốc bảo mà tự người bệnh đi từ, như thường thường nhiều người đã làm, là sai cách.  
(Còn nữa)  
Trần-Giân-Nam

## PHỤ-NỮ DIỄN-BÀN

CHIỆM TA ĐÃ BIẾT HAM MẾN THỰC NGHIỆP

Thực nghiệp là một điều tối yếu cho bọn nữ lưu chúng ta, về gây nên tự lập. Xưa nay chị em con nhà khuê các ít ham chuộng thực nghiệp, chỉ dúi mài trong các môn tiêu khiển, như : cầm, kỳ, thi, họa là thứ phong lưu, chẳng muốn dùng tay làm một việc gì, mới cho là đại các sang trọng. Đó là kể về những hạng người trung cổ ; còn kỳ đến thời đại duy tân, làn sóng Âu hóa tràn sang, tân học thịnh hành, thì chị em ta cấp sách đi học, đã có ý ra giành đua với đời không còn kín trong cao hướng thủ êm dềm như trước nữa. Song cái mục đích đi học lại để mà làm chức này chức kia, làm danh vị và lương bổng để loe loét với chúng bạn, mười người chưa được một người biết đến sự học vấn của mình mà giúp cho gia đình cho xã hội, và làm gương tốt cho đời em sau soi chung. Càng được sung sướng, càng xa xỉ nhiều, thậm chí các việc của chúng ta khi xưa, có những nghề nghiệp xứng đáng, mà hợp với tư cách phụ nữ rất êm ái, nay được lấp lấp cái tư tưởng văn minh, thì ta nên tái hồi chính cho nghề Nữ-công trở nên một trường thực nghiệp chính kinh, thì sự học của chúng ta mới không ửng phí mà lợi ích được phổ cập cho trong bốn xứ biết bao nhiêu.

Lý tưởng đã có, thì chỉ trông sự thực hành, mà thực hành rồi, thì thất công hiệu quả.

Mới rồi bữa 16 Decembre, 1928 hiệu

VĂN-HÒA khai trương lại ngã giữa đường G-a-long, chủ trương lại là các chị em thanh niên đứng lên lập hiệu buôn bán các thứ : bánh, mứt, thêu, dệt, v. v.

Quý hóa thay / xinh đẹp thay / cái tên VĂN-HÒA !

Tôi xin vui lòng mà giới thiệu cho chị em Trung, Nam, Bắc ba kỳ, để ai cũng biết cái tên VĂN-HÒA, và các nghề nghiệp của chị em đã dựng thủ công mà làm ra, tôi lại chức mong cho sự buôn bán được thịnh vượng, để tiêu thụ hóa vật được chạy, thì càng trở khôn, trở khéo-thêm lên, làm sao cho nên nữ công thực nghiệp vững vàng có sở, ngõ hầu mở mang con đường sinh hoạt cho bọn gái ta có chỗ xuất đầu lộ diện với đời, mà mưu sự lợi ích phúc công cộng vậy.

Cái tư tưởng ấy không những một mình tôi, chắc là phần đông các nhà trí thức trong nước ai cũng công nhận như thế cả. Vậy thì trong ba điều kể trên kia, lý tưởng, thực hành đều có rồi, chỉ còn trông cho thấy hiệu quả nữa ; mà hiệu quả viên mãn động, chắc rằng bọn nữ lưu chúng ta cũng chưa đủ sức mà làm, vì lấy nữ công của mình mà so sánh với người ta, thì mười phần chưa kịp một. Lại thêm cái vấn đề kinh tế là một cái vấn đề quan trọng, có học vấn, lịch duyệt kinh nghiệm cho nhiều, mới mong phát đạt nổi. Nay chị em họ chân mềm tay yếu, kiến thức chưa được bao làm, chẳng qua một tầm nhìn thành, muốn đem cái tài lực mọn mọn của mình ra góp sức với đời, mà đã dám chắc đầu con mắt xanh của đời trông lại, để chóng dưng hiệu quả.

Viết đến đây, tôi rất cảm động mang một mối tình mong mỏi ao ước, cho bước đường của chị em trong buổi ban sơ này, song tôi lại được thấy cái cảnh tượng đẹp đẽ của hiệu VĂN-HÒA, là mấy hôm nay tuy hàng hóa còn sơ sài, nhưng được lòng em chị em trong bầu tiêu chiều cổ rất đông. Đó đều là cái giai triệu hiển hiện ra trước, tôi không bao lâu mà hiệu VĂN-HÒA sẽ khoáng trương nghề nghiệp nữ công đáng thêm thịnh vượng, cho thỏa lòng kỳ vọng của chị em !

Đặng rồi ! Đặng rồi ! Gắng lên ! Gắng lên !

Đặng-Phương nữ sử

## ĐỘC-GIÁ LUẬN-DÀN

CẢM TƯỜNG ĐỐI VỚI BỨC THƠ TRẢ LỜI CHÚNG CHO BẠN GỢI BÀI

Trời đông mờ mịt, gió sốc lạnh lùng, loan cảnh nhòa nhem. Thời đời đen trắng, chưa chan màu quốc, nghĩ ai mà thêm chênh cùng ai, khổ hời ruột lăm, thấy cảnh mà đau sâu nỗi cảnh. Riêng mình dựa án, cầm tờ báo Tiếng-Dân số 134 mở xem, được thấy bức thơ trả lời của ông anh em về sự hồi thăm các Hội xã như :

Tiền long thương đoàn, Hưng nghiệp hội xã và Công thương liên hiệp v. v. . . . , càng xem thấy chừng nào, thì lăm lòng lại sôi sục chừng này, càng suy nghĩ chừng nào, thì lại càng thêm chán cho làm tri người mình, đương vào con say lĩnh đáp đôn, lăm lăm vấp vấp, muốn đi mà đi thì sợ ngã, muốn đứng mà đứng không vững chơn, như là anh em trong thôn quê vì đường học thức mờ mịt, chỗ kiến văn cạn hẹp, nên mới có lời hỏi thăm hay không ? kỳ giả đối với bức thơ này, thật không thể nào làm thỉnh eno

Đặng rồi ! Đặng rồi ! Gắng lên ! Gắng lên !

Đặng-Phương nữ sử

## CHÚ Ý ! CHÚ Ý !

AI là chủ tiệm bán thuốc bắc « CHÍN VÀ SÔNG » nên tìm đến tiệm QUÂN-THANG ở đường CANTON-NAIS N° 78-89 FAIFO là một nhà buôn thuốc bắc, tạp hóa, cước cầu, trừ danh từ xưa chỉ nay trải đã 30 năm dư trên đường kinh-tế, ai ai đều nghe tiếng ; Bàn ai bán lẻ giá cả phải chăng, ai ở xa muốn hỏi giá cả gì, sáng lòng trả lời ngay ; Xin kính mời quý khách chiêm

cố :

QUÂN-THANG

Chủ nhân kính cáo

## SẮP MỜ ! SẮP MỜ ! !

CHI - ĐIỂM. — Bán thuốc nam thuốc bắc ở

HATINH - DONGHOI - TOURANE

SẮP MỜ

Xin quý khách lưu ý cho.

Kính cáo

VINH - HUNG - TƯỜNG

Số 167 Phố Sarraut — Vinh

